

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 871/2015
06.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђ.П., због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђ.П., адвоката С.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми Кв 22/15 од 21.01.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 232/15 од 05.05.2015. године, у седници већа одржаној 06.10.2015. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђ.П., адвоката С.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми Кв 22/15 од 21.01.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 232/15 од 05.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми Кв 22/15 од 21.01.2015. године преиначена је правноснажна пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 797/11 од 24.01.2013. године, тако што је изостављена казна затвора изречена пресудом Основног суда у Шапцу Кв 529/10 од 09.06.2010. године у трајању од две године и један месец, па је окривљени Ђ.П. осуђен на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 232/15 од 05.05.2015. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног Ђ.П., а пресуда Основног суда у Руми Кв 22/15 од 21.01.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Ђ.П., адвокат С.С., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати простепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Ђ.П., у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП из разлога што је побијаним пресудама преиначена правноснажна пресуда Основног суда у Сремској Митровици К 797/11 од 24.01.2013. године на тај начин што је из исте изостављена казна затвора која је изречена пресудом Основног суда у Шапцу Кв 529/10 од 09.06.2010. године, а на који начин је по оцени браниоца наведена пресуда Основног суда у Сремској Митровици преиначена на штету окривљеног Ђ.П., чиме је повређена одредба члана 453. ЗКП.

Врховни касациони суд најпре утврђује да из списка предмета произилази да је правноснажном пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 797/11 од 24.01.2013. године окривљени Ђ.П. оглашен кривим због извршеног кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и четири месеца, те је узета као већ утврђена јединствена казна затвора у трајању од две године и један месец, која му је изречена пресудом Основног суда у Шапцу Кв 529/10 од 09.06.2010. године, па је затим суд изрекао јединствену казну затвора у трајању од три године и два месеца. Након тога је у поступку за преиначење одлуке о казни, односно поступку за изрицање јединствене казне, побијаним пресудама преиначена наведена пресуда Основног суда у Сремској Митровици, тако што је из исте изостављена казна затвора изречена пресудом Основног суда у Шапцу, јер је већ узета као утврђена приликом доношења пресуде у другом предмету, па је окривљени за тешку крађу осуђен на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца, чиме је отклоњена незаконито изречена јединствена казна погрешним узимањем у обзир казне већ обухваћене у ранијој пресуди (члан 556. став 1. тачка 2) ЗКП).

Полазећи од наведеног, Врховни касациони суд је имао у виду да су пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости донете у поступку за изрицање јединствене казне који је прописан члановима од 552. до 556. ЗКП и представља посебан судски поступак, (у ком је отклоњена наведена незаконитост) у односу на поступак који је против окривљеног претходно вођен и окончан у предмету Основног суда у Сремској Митровици К 797/11. По оцени овог суда, у побијаним пресудама које су предмет захтева за заштиту законитости није дошло до повреде из члана 453. ЗКП и повреде забране преиначења на штету окривљеног, јер наведена првостепена пресуда Основног суда у Руми по изјављеној жалби окривљеног није измењена на његову штету, већ је у другостепеном поступку у потпуности потврђена.

Имајући у виду наведено, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног указује на то да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.